

sin Forretning og udbyder den til Salg, naar han skal affatte et Budget, gør det paa en lidt anden Maade, end hvis han selv skal administrere Budgettet. Og det er jo menneskelig forstaaeligt. Naar vi læser Budgettet for 1924—25 igennem, siger vi: Naa, det er Forberedelsen paa Afgangen. Sammenligner vi det med det Budget, der blev forelagt i Fjor, er det ganske givet, at Ministeren ikke kan mene, det kan holde. Det viser altsaa et Overskud paa 38 Mill. Kr. I disse 38 Millioner er inkluderet et Statslaan paa 10 Millioner. Der har maaske tidligere været forelagt et Finanslovsforslag, hvor der var optaget et Statslaan; det ved jeg ikke, jeg kan ikke huske det, men det er muligt. Men saa har Finansministeren i det mindste gjort opmærksom paa, at der var et saadant Laan paa 10 Millioner. Og disse 10 Millioner maa fornuftigvis fradrages i Overskuddet. Med 10 Mill. Kr. Overskud paa Budgettet vilde der være Balance, hvis der var et Laan paa 10 Millioner. Der er ingen, der finder paa i Dag at sige, at vi afbetaler hvert Aar 10 Mill. Kr. paa vor Gæld, naar vi samtidig laaner det Beløb. Finansministeren laaner 10 Mill. Kr. og afbetaler dem paa Gælden. Man kan ikke kalde det Overskud, men Ministeren regner paa Budgettet 1924—25 de 10 Millioner med som Overskud. I Opstillingen nævnes ikke et Ord om, at de 10 Millioner er med i de 38 Mill. Kr.

Endelig kommer Finansministeren og siger, at Renterne af Statsgælden for første Gang viser en lille Nedgang — og det er rigtigt —, den er ganske vist kun lille, nemlig 40 000 Kr. Jeg forstaar ikke Ministerens Beskedenhed. Hvorfor nøjes med 40 000 Kr.? Vi kan faa et mægtigere Tal at regne med efter Statsregnskabet. Efter Statsregnskabet var Renterne af vor Gæld i 1922—23 58 275 000 Kr.; paa Finanslovsforslaget for 1924—25 er der kun opført 53 807 000 Kr. Det er skam ingen lille Nedgang, det er en Nedgang paa $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men hvorfor tage de beskedne 40 000 Kr., naar man har $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. at manøvrere med? og det har man, naar man tager Budgettets Tal. Hvorfor? Jo, for der er en lille Historie om den Ting. Danmark har sine Laan dels i Indlandet, hvor Renten er givet, og dels i Udlandet. Af de Laan, vi har optaget i Frankrig, maa vi, hvis jeg ikke har læst galt i de Oplysninger, Statsrevisionen har faaet, betale 72 Ø. for hver Franc, vi skal yde i Rente, skønt Francen i disse

Dage vistnok kun er 34—35 Ø. værd. Der er det lille Lyspunkt, at vi har et Sterlinglaan, hvor vi kun betaler 18 Kr. 20 Ø. for hvert Pund Sterling. Saa kommer Dollarslaanet, det, som Finansministeren har Æren af. Han er dér naaet til at skaffe, jeg tror jeg kan sige, Verdens dyreste Statslaan. Det er paa 55 Millioner Dollars. Derom siger Finansministeren paa Budgettet: saa og saa mange Millioner Dollars a 3 Kr. 73 Ø., og derfor nøjes han med et samlet Beløb af de nævnte 53 807 000 Kr. Jeg spørger den højtærede Minister, om han tror, at dette Beløb bliver Udgiften til Forrentning af Statslaanene i 1924—25. Aldeles ikke. Medens Udgiften i 1922—23 var $58\frac{1}{4}$ Mill. Kr., vil den i 1924—25, hvis jeg ikke tager fejl i min Beregning, blive endnu højere. Dollarkursen er i Dag 5 Kr. 65 Ø. Posteringen er jo rigtig, Ministeren kan ikke andet, det erkender jeg, end opføre Laanene til normal Kurs, men han burde ved Forelæggelsen have gjort opmærksom paa, at her er et Minus, jeg vil regne paa ca. 7 Mill. Kr. I Stedet for 53,8 Mill. Kr. vil Udgiften ganske sikkert i 1924—25 blive omkring ved 60 Mill. Kr. Statsgæld. Det bliver altsaa 7 Millioner mere.

Saa tager vi den næste Hovedpost paa Budgettet: Lønningerne. Dér siger Ministeren — og det kan han ogsaa have Ret i —: Jeg har ikke opført Lønningerne med, hvad de er i Dag — det vilde ellers have været ret nærliggende —, jeg regner med, hvad de var, da de var lavest i den Tid, vi har været ved Styret, og til Foraaret kommer jeg ved tredje Behandling og opfører det rigtige Tal, naar Februar-Pristallet er kommet. Bevares, der er ikke det mindste at sige til den Opstilling. Men det vil betyde, at hvis Lønningerne i 1924 bliver de samme som i Dag, skal der 7 Millioner ekstra til i Foraaret 1924. Det er 7 Mill. Kr. til Renter og 7 Millioner til Lønninger.

Endelig kommer vi til den 4de Post: Statsbanerne til Vedligeholdelse og Fornyelser og nye Sporanlæg. Dertil er der paa Budgettet i Aar opført 6 Millioner. Nu ser jeg ikke den højtærede Trafikminister her, men jeg ved, at han vil sige: Det Tal er fuldkommen misvisende. Jeg skal nævne, at til Vedligeholdelse og Fornyelser og Nyanlæg ved Statsbanerne blev der i 1920—21, altsaa under det nuværende Styre, brugt 38 Millioner, i 1921—22 45 Millioner, i 1922—23 36 Mill. Kr. I Aar er der opført 6 Millioner. Det vil sige, Resten tages paa Tillægsbevillingsloven — skal vi sige i 1925, hvor Forretningen maaske er overdraget